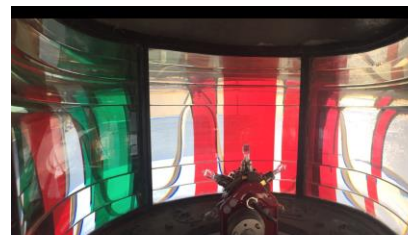

Julehilsen

Ved inngangen til jule- og nyttårs helgen ønsker jeg som styreleder i Norsk Fyrforening å sende mine beste ønsker for høytiden til våre medlemmer og gode samarbeidspartnere.

Vi er i ferd med å legge frivillighetens år bak oss. Det har vært et år der frivilligheten har vært løftet frem. Alle fortjener stor applaus for det frivillige arbeidet dere daglig legger ned på fyr over hele landet. Uten dere i venneforeninger og drivergrupper så ville norske fyr ikke vært det de er i dag. Slit og iherdig innsats gir gode resultater til glede for fellesskapet. Fyrene er viktige kystkulturminner som Staten dessverre har forsømt.

Jeg vil rette en stor takk til enhver av dere frivillige som daglig legger ned en stor innsats for å ta vare på våre fyr fra nord til sør. Mange ofrer egentid for innsats for fellesskapet. Da er det viktig å huske på at vi bare er mennesker og frivillige som gjerne vil få til så mangt. Vi må ikke glemme viktigheten av å ta vare på og se hverandre oppi alt arbeidet som utføres på frivillig basis for at fyrene skal være til glede for alle.

Frivilligheten er den viktigste bærebjelken i vår forening – derfor er det viktig å stanse opp ved inngangen til høytiden, og bruke tid og ha omsorg for hverandre.

Året som er i ferd med å ebbe ut har vært spesielt for vår forening. I august markerte vi foreningens 25 års jubileum i Stavern, og jeg benytter anledningen til å takke alle som bidro til at jubileet ble et høydepunkt for alle fyrentusiaster. I forbindelse med jubileet skiftet foreningen navn til Norsk Fyrforening.

Fyrene er en del av vår nasjonale kulturarv. Dessverre så er de offentlige bevilgningene ikke tilstrekkelige for å ta vare på disse kulturminnene. Derfor opprettes det venneforeninger og drivergrupper rundt fyrene. Kystkultur og firsaken bærer preg av stolthet og glede over den nære kulturarven. Det handler om identitet og historie og ønske om å formidle dette videre til fremtidige generasjoner.

Men i den senere tid har tildelinger fra det offentlige tørket inn og fyrstasjoner forfaller, og når et fyr forfaller skjer det fort på grunn av ekstreme værforhold. Det er alvorlig når det offentlige ikke sørger for tilstrekkelig med bevilgninger til vedlikehold av egen eiendom. Samtidig ser vi det er mange fyr som har fått betydelige løft i året som har gått - og det er meget gledelig å se. Det er mye på gang.

Kystkulturminnevern og fyrvern er en ikke-fornybar ressurs. Det vil si at et kulturminne som forsvinner vil man aldri kunne få tilbake. Det vil gå tapt for all tid. Det ligger mye kunnskap og historiefortelling bak hvert verneverdig fyr. Det kan bygges nye fyr- og sjømerker, men det vil aldri kunne erstatte originalen. Man vil aldri kunne vite med sikkerhet hvordan historien var. Kunnskap om fortiden vil forsvinne for all tid. Flere fyr står i fare for å bli borte for godt, fordi det ikke er bevilget penger til vedlikehold. Norsk Fyrforening er redd at mange viktige kystkulturminner i fremtiden kun blir å se på bilder og film. Lukt og smak er noe mange forbinder med sitt fyr. Mitt fyr, Søndre Katland har både lukt og atmosfære. I tillegg til sjøen

og havet, lukter det en blanding av kaldt murbygg og gammel fyring. Man aner også gammel lukt av god gammel Whisky og Cognac. Jeg ser for meg fyrvokteren ta en liten tår mens stormen herjer mot fyret.

Kystkultur og fyrene handler om følelser. Det handler om hvem vi er og hvor vi kom fra. Det skaper stedsutvikling og bidrar til tilhørighet i befolkningen. Det er en historie om hvem som bosatte seg, hva de drev med og utviklingen av fyrstasjonen. Historien er ikke bare interessant for innbyggerne selv, men også for besøkende. På den måten skaper firsaken arbeidsplasser og turisme i nærområdet, opprettholder tradisjonshåndverk og materialer blir produsert og handlet lokalt.

Det å ta vare på fyrene bærer preg av at det utløser stor begeistring og engasjement fra lokalbefolkningen. Det blir gjort mye frivillig innsats rundt om i det hele landet. Frivillige ildsjeler tar på seg et viktig ansvar for å bringe denne kulturskatten videre til fremtidige generasjoner. Skal de klare dette trenger de mer enn lovord. De trenger offentlige og private støttespillere som spiller på lag og at det blir gitt midler til istandsettingsarbeid og tilrettelegging for ny bruk.

Skal vi ha mulighet til å ta vare på våre fyrstasjoner så må det tilføres Kystverket og de frivillige mer midler til oppgaven. Det å ta vare på et fyr er ikke en utgift, men bidrar til inntekter. Det skapes turistnæring og opplevelser, næringsvirksomhet og arbeidsplasser, produksjon av lokale og kortreiste materialer og etterspørsel etter lokale håndverkere.

Friluftsliv har bevist gode helsegevinster, la fyropplevelsene være en del av nyttårsforsettene som gjør det godt! Bruk fyroversikten vår - er det et fyr du kan planlegge tur til i det kommende året? Noen kan padles til, andre er landfaste - men en god tur å gå. Tar du utfordringen i å besøke nye fyr? La det gå sport i det! Ta med en venn og lag din egen liste over fyr du vil besøke.

Egentlig er vi en gjeng med "hjemløse" fyrvoktere som vokter våre steder. Vi går nok alle med en drøm at neste år skal vi kunne få den gode følelsen av å komme "hjem" når vi besøker fyret igjen. Hvert fyr har en unik historie og atmosfære. Ta vare på den og utnytt det flotte det har. Del opplevelsene og gjør plass til flere i fyrfamilien i 2023.

Frivillig arbeid bidrar til en aktiv alderdom og pensjonisttilværelse. Det gir opplevelser, læring og samhold for barn og unge.

En radiosamtale offentliggjort av den amerikanske marine lød som følger:

– Vær vennlig å endre din kurs 15 grader nord for å unngå kollisjon.

– Jeg vil foreslå at du legger om kursen 15 grader sør.

– Dette er kapteinen på et amerikansk skip. Jeg gjentar, legg om kursen din!

– Nei, du legger om din kurs!

*– Dette er hangarskipet *Entreprise*, et stort krigsskip i den amerikanske marinen. Legg om kursen din!!!*

– Dette er et fyrtårn. Din tur.

*God Jul og Godt Nytt År!
Henriette Marie Skjæveland
Styreleder*